

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 26. februara 2024. godine
Ref. br.: RK 2363/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI159/23

Podnosilac

Xhafer Beqiri

Ocena ustavnosti

**presude [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine Apelacionog suda i
obaveštenja [KMLC.br.19/2023;KMLC. br. 35/2023] Kancelarije glavnog
državnog tužioca od 4. aprila 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Xhafer Beqiri iz sela Bajgora, opština Mitrovica (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Isa Hyseni, advokat iz Mitrovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine Apelacionog suda i obaveštenje [KMLC.br.19/2023;KMLC. br. 35/2023] Kancelarije glavnog državnog tužioca od 4. aprila 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih odluka, kojima se navodi da su podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode, zagarantovane članom 21. [Opšta načela], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], 54. [Sudska zaštita prava] i 56. [Prava i osnovne slobode tokom vanrednog stanja] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Indivudualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
5. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo i stupio na snagu 15 dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe gore navedenog Poslovnika. S tim u vezi, shodno pravilu 78. (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu br. 01/2023, izuzetno će pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018, nastaviti da se primenjuju na predmete koji su registrovani u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, samo ukoliko su i u meri u kojoj su povoljnije za strane.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 19. jula 2023. godine, podnosilac je podneo zahtev preko pošte, koji je stigao i registrovan u Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) 21. jula 2023. godine.
7. Dana 2. avgusta 2023. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI159/23] imenovala sudiju Nexhmija Rexhepija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Radomir Laban, članovi.
8. Dana 4. avgusta 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i kopiju zahteva poslao Apelacionom sudu.
9. Dana 4. avgusta 2023. godine, Sud je poslao dopis Osnovnom sudu u Mitrovici (u daljem tekstu: Osnovni sud) i tražio da podnesu priznanicu kojom se dokazuje kada je podnosilac zahteva primio presudu [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine Apelacionog suda.
10. Dana 28. avgusta 2023. godine, Sud je poslao kopiju zahteva Kancelariji glavnog državnog tužioca.

11. Dana 31. januara 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je radio kao nastavnik u Osnovnoj školi "Mehë Uka" u Bajgori, Mitrovica, do 10. juna 2020. godine, kada je penzionisan.
13. Neutvrđenog datuma, podnosilac je podneo zahtev za isplatu pratećih plata na penziju Odeljenju za obrazovanje u opštini Mitrovica, ali nije dobio odgovor na svoj zahtev.
14. Dana 16. jula 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu protiv opštine Mitrovica – Odeljenje za obrazovanje, gde je tražio isplatu pratećih plata na penziju.
15. Dana 30. septembra 2020. godine, Osnovni sud je presudom [C. br. 674/2020] odbio, kao neosnovanu, tužbu podnosioca zahteva.
16. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda zbog povrede zakonskih odredbi.
17. Dana 12. decembra 2022. godine, Apelacioni sud je presudom [AC. br. 119/2021] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda.
18. Dana 1. marta 2023. godine, podnosilac je podneo zahtev – predlog Kancelariji glavnog državnog tužioca, kojim je predložio podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti.
19. Dana 4. aprila 2023. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obaveštenjem [KMLC.br.19/2023;KMLC. br. 35/2023] utvrdila nepostojanje pravnog osnova za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti preko predloga podnosioca zahteva.

Navodi podnosioca

20. Podnosilac zahteva osporava presudu [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine Apelacionog suda i obaveštenje [KMLC.br.19/2023;KMLC. br. 35/2023] Kancelarije glavnog državnog tužioca od 4. aprila 2023. godine, navodeći da su isti doneti kršeći njegova osnovna prava i slobode, zagarantovane članom 21. [Opšta načela], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], 54. [Sudska zaštita prava] i 56. [Prava i osnovne slobode tokom vanrednog stanja] Ustava i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a.
21. Podnosilac zahteva navodi povredu člana 31. Ustava, jer, kako tvrdi, „... *Smatramo da su donete presude neodržive, nezakonite, neargumentovane, konfuzne i bez pravnog obrazloženja ... Iz navedenog je evidentno da su prvostepeni i drugostepeni sud pogrešno primenili materijalno pravo u vezi sa odredbama člana 45. Kolektivnog ugovora za produženje – sprovođenje KUOK-a za još godinu dana*”.
22. Podnosilac zahteva dalje navodi: „*Zakon o radu pruža mogućnost proširenja prava i obaveza između zaposlenog i poslodavca kroz Kolektivni ugovor, duh, prirodu, istoriju, maksime i pravne standarde Kolektivnog ugovora, odnosno u konkretnom slučaju Kolektivni ugovor o obrazovanju na Kosovu ne dozvoljava da se zaposlenima daju manja prava od onih predviđenih zakonskim odredbama, dok dozvoljava veća prava od onih predviđenih zakonskim odredbama ako se potpisnici kolektivnog ugovora dogovore ili slože. Dakle, trajanje – nastavak važenja odredaba ovog*

kolektivnog ugovora je u potpunosti u skladu sa odredbama zakona o radu. Po pitanju priznavanja prava na naknadu pratećih plata u slučaju penzionisanja za period od 18.04.2020. godine do 21.01.2021. godine, u sudovima Kosova je usvojeno na desetine ili stotine presuda gde su tužioci ostvarili svoja prava, dok je tužiocu uskraćena jednaka zaštita pred zakonom prilikom odbijanja tužbenog zahteva, čime se stvara neposredna diskriminacija u ostvarivanju zakonskih i ustavnih prava“. On takođe navodi da je pogrešno protumačen član 90. Zakona o radu, jer se po njemu ne radi o zaključenju ugovora već o njegovom nastavku, a prema podnosiocu zahteva, donošenje različitih odluka je diskriminatorno za parničare, jer su prvostepeni sudovi doneli na desetine pravosnažnih presuda, tako da su stranke dobile svoja prava, dok je sada nekim drugim strankama uskraćen tužbeni zahtev i uskraćeno im je pravo na sudsku zaštitu na jednak zakonit način.

23. Podnosilac zahteva navodi da je u njegovom slučaju postojala diskriminacija, jer je, kako ističe, nekome priznato pravo, dok je njemu pod istim uslovima to pravo uskraćeno. Kako podnosilac zahteva ističe: „Ovo stvara divergenciju u (ne)jednakom tretmanu građana. Ovim je povređeno pravo na pravnu sigurnost kao garancija ustanovljena u pravu na pravično suđenje prema članu 31. Ustava Republike Kosovo i članu 6, st. 6 Konvencije (EKLJP) (presuda Ustavnog suda AG] 1989/22 od 16.05.2022. godine) slučaj KI78/21“.
24. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda: (i) da proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da je došlo do povrede članova 24. i 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a; (iii) da proglasi ništavom presudu Apelacionog suda [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine, i (iv) da vrati stvar na presuđivanje.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav

Član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.
 2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda“.
- [...]

Prihvatljivost zahteva

25. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
26. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

Član 113 [Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
[...]

27. Sud dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu, odnosno u članovima 47, 48. i 49. Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

*“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.*

Član 48
[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta ...”.

28. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana u smislu člana 113.7 Ustava; osporava ustavnost akta javnog organa, odnosno presudu [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine i obaveštenje [KMLC.br.19/2023;KMLC. br. 35/2023] od 4. aprila 2023. godine Kancelarije glavnog državnog tužioca; iscrpeo je sva pravna sredstva na raspolaganju prema članu 113.7 Ustava i članu 47.2 Zakona; naglasio je prava zagarantovana Ustavom, za koja navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona.
29. Međutim, pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 34 [Kriterijumi prihvatljivosti], odnosno u pravilu 34 (1) (c) Poslovnika, koje propisuje:

c) Ako je zahtev podnet u roku od četiri (4) meseca od dana kada je odluka po poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva; i
[...].

30. U tom smislu, Sud će u nastavku oceniti da li je u okolnostima konkretnog slučaja obaveštenje [KMLC.br.19/2023;KMLC. br. 35/2023] Kancelarije glavnog državnog tužioca od 4. aprila 2023. godine bilo delotvorno sredstvo u vezi sa navodima podnosioca zahteva o ustavnoj povredi. Odgovor na ovo pitanje biće odlučujući za ocenu da li zahtev podnosioca ispunjava uslove prihvatljivosti propisane članom 34 Poslovnika.
31. S tim u vezi, Sud primećuje da je u ovom slučaju postupak protiv podnosioca zahteva koji se vodio pred redovnim sudovima sproveden pred dve sudske instance, tj. pred

Osnovnim sudom i Apelacionim sudom, što je rezultiralo donošenjem presude Apelacionog suda [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine.

32. Nakon prijema presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva se obratio Kancelariji glavnog državnog tužioca, sa predlogom da poslednje navedeni, u ime podnosioca, podigne zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja Žalbenog veća PKVS-a -a. S tim u vezi, Sud ističe da je ovaj zahtev potpuno diskrecioni za Kancelariju glavnog državnog tužioca.
33. S tim u vezi, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojom je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredaba ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom, EKLJP ne zahteva da se diskreciona pravna sredstva ili pravna sredstva koja nisu direktno dostupna podnosiocima zahteva i koja zavise od diskrecionog prava medijatora, kao što je slučaj sa zahtevom pred Kancelarijom glavnog državnog tužioca, iscrpe pre nego što se podnosioci zahteva obrate ESLJP-u (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP-a: X i drugi protiv Letonije, odluka od 6. juna 2008. godine, stav 20, i tu navedene reference; vidi, takođe, slučaj Suda: KI174/20, podnosilac zahteva: *DE-KO Sh.p.k*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. februara 2021. godine, stav 38).
34. Konkretnije, što se tiče sličnih predloga, poput predloga iznetog pred Kancelarijom državnog tužioca, od koga se zahteva da podigne zahtev za zaštitu zakonitosti pred pravosudnim organima u ime podnosioca zahteva, ESLJP je rešavao slučaj *Lepojić protiv Srbije*. U ovom slučaju, ESLJP je ocenio da li je predlog podnet državnom tužiocu, kojim se od njega zahtevalo da podigne zahtev za zaštitu zakonitosti, delotvorno pravno sredstvo, i istakao da „[ESLJP] nalazi da je jedino javni tužilac mogao uložiti [zahtev za zaštitu zakonitosti] u ime podnosioca predstavke i, štaviše, da on ima potpuno diskreciono pravo da li da to učini ili ne. Dok je podnosilac predstavke mogao tražiti takvu meru, on svakako nema pravo po zakonu da lično koristi ovo pravno sredstvo [zahtev za zaštitu zakonitosti] [...]”. Zahtev za zaštitu zakonitosti, iz tih razloga, nije bio delotvoran [...]“ (vidi, slučaj ESLJP-a: *Lepojić protiv Srbije*, zahtev br. 13909/05, presuda od 6. novembra 2007. godine, stav 54; vidi i slučaj Suda: KI174/20, gore citiran, stav 39).
35. Takođe, pozivajući se na ovu sudsku praksu (slučaj ESLJP-a: *Lepojić protiv Srbije*), ESLJP u slučaju *Stojanovski protiv Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije* nije uzeo u obzir obaveštenje državnog tužioca u svrhu izračunavanja vremenskog roka, kada je poslednje navedeni utvrdio da nema dovoljno osnova za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu Makedonije. ESLJP je u ovom slučaju istakao da „zahtev podnosioca pred javnim tužiocem nije sredstvo za iscrpljivanje u svrhu [EKLJP-a]. Shodno tome, vremenski rok za iscrpljivanje tog pravnog sredstva ne zaustavlja isticanje roka od 6 (šest) meseci [za podnošenje zahteva ESLJP-u u vezi sa odlukom Apelacionog suda“ i shodno tome, ESLJP je utvrdio da zahtev podnosioca nije podnet u propisanom roku (vidi: slučaj ESLJP-a: *Stojanovski protiv Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije*, zahtev br. 1431/03, odluka od 22. oktobra 2009. godine).
36. Sud, međutim, podseća da njegova sudska praksa takođe priznaje i slučajeve u kojima je ocenjena ustavnost obaveštenja državnog tužioca, kojima nije usvojen zahtev strana za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti u njihovu korist. S tim u vezi, Sud se poziva na svoj slučaj br. KI42/18, podnositeljka zahteva: *Asija Muslija*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. marta 2020. godine, gde je ocenio navode podnositeljke zahteva o ustavnoj povredi obaveštenja državnog tužioca, zasnovan i na slučaju ESLJP-a: *Gorou protiv Grčke*, (br. 2), zahtev br. 12686/03, presuda od 20. marta 2009. godine.

37. Međutim, gore navedeni slučaj, KI42/18, se razlikuje od ovog slučaja. U tom kontekstu, Sud podseća da je u gore navedenom slučaju, KI42/18, podnositeljka zahteva posebno osporila obaveštenje KMLC br. 09/2018 državnog tužioca od 2. marta 2018. godine, argumentujući kako su joj ovim obaveštenjem povređena ustavna prava, što je bilo povezano, između ostalog, i sa nedostatkom navodnog obrazloženja osporenog obaveštenja državnog tužioca. Dok što se tiče rešenja AC. br. 3538/2017 Apelacionog suda Republike Kosovo od 8. decembra 2017. godine, koji je takođe osporen u slučaju KI42/18, kao glavni navod je bilo neutvrđivanje činjenice od strane Apelacionog suda da podnositeljka zahteva nije potpisala ugovor o hipoteci od 2. decembra 2011. godine. Zahtev podnosioca u slučaju KI42/18 u vezi sa rešenjem AC. br. 3538/2017 Apelacionog suda, odvojeno od obaveštenja Kancelarije glavnog tužioca, podnet je Sudu takođe u roku predviđenom Zakonom i Poslovnikom.
38. Međutim, u ovom slučaju, podnosilac zahteva ne iznosi konkretne navode koji se odnose na razloge date u obaveštenju Kancelarije glavnog državnog tužioca i kako su obaveštenjem poslednje navedenog da ne podigne zahtev za zaštitu zakonitosti povređena ustavna prava podnosioca zahteva.
39. Sud primećuje da je navode podnosioca zahteva razmatrao Apelacioni sud, a ne Kancelarija glavnog državnog tužioca. Poslednje navedeni je, u stvari, samo odlučio da li su ispunjeni zakonski uslovi za podizanje takvog zahteva.
40. U tom smislu, Sud podseća da je u obaveštenju [KMLC.nr.19/2023;KMLC. br. 35/2023] od 4. aprila 2023. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca obavestila podnosioca zahteva da je odbijen njegov predlog za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti protiv presude Apelacionog suda, jer je utvrdio da *“ne postoji pravni osnov za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti prema podnetom predlogu za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti punomoćnika tužioca Xhafera Beqirija iz sela Bajgora, O. Mitrovica, advokata Ise Hysenija iz Mitrovice, protiv presuda: Osnovnog suda u Mitrovici C. br. 674/2020 od 30.09.2020. godine i Apelacionog suda Kosova Ac. br. 119/2021 od 12.12.2021. godine”*.
41. Stoga, na osnovu prakse ESLJP-a, Sud podseća da, u konkretnom slučaju, zahtev za zaštitu zakonitosti preko državnog tužioca, osim što je u diskreciji poslednje navedenog, državni tužilac može podići samo ako su ispunjeni određeni zakonski uslovi. Pored toga, podnosilac zahteva ne iznosi konkretne navode u vezi sa obaveštenjem Kancelarije glavnog državnog tužioca, već Sudu iznosi iste navode koje je izneo u presudi Apelacionog suda, koje Kancelarija glavnog državnog tužioca nije bila nadležna da reši, jer je nadležna samo da podiže zahtev za zaštitu zakonitosti, a ne da ocenjuje povrede zakona koje su počinili sudovi. Dakle, u vezi sa ovim navodima, u slučaju podnosioca zahteva, nakon prijema presude Apelacionog suda, ništa ga nije sprečilo da se obrati Ustavnom sudu.
42. Stoga, Sud ocenjuje da se *“poslednja odluka”*, prema članu 49. Zakona, u vezi sa postupcima koji su sprovedeni pred redovnim sudovima, smatra presuda [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine, kojom je odbijena žalba podnosioca zahteva protiv presude Osnovnog suda [C. br. 674/2020] od 30. septembra 2020. godine. S tim u vezi, Sud će oceniti da li presuda Apelacionog suda [AC. br. 119/2021] ispunjava uslove člana 49. Zakona i pravila 34 (1) (c) Poslovnika Suda.
43. S tim u vezi, Sud podseća da je presuda Apelacionog suda [AC. br. 119/2021] doneta 12. decembra 2022. godine. Na osnovu spisa predmeta, odnosno u predlogu za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti podnosioca upućenom Kancelariji glavnog državnog tužioca, navodi se da je zastupnik podnosioca zahteva 25. januara 2023.

godine primio presudu Apelacionog suda. S tim u vezi, Sud primećuje da je vreme između prijema presude Apelacionog suda i datuma dostavljanja njegovog zahteva preko pošte, 19. jula 2023. godine, istekao rok od 4 (četiri) meseca.

44. Shodno tome, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca u vezi sa presudom Apelacionog suda [AC. br. 119/2021] od 12. decembra 2022. godine podnet van zakonskog roka od 4 (četiri) meseca.
45. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, prema članu 49. Zakona i prema pravilu 34 (1) (c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se odnose na ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da prethodne odluke ne budu stalno otvorene za osporavanje (vidi, između ostalog, slučajeve ESLJP-a: *Mocanu i drugi protiv Rumunije*, zahtevi br. (10865/09, 45886/07 i 32431/08), od 17. septembra 2014. godine, stav 258; *Lopes de Sousa Fernandes protiv Portugalije*, br. 56080/13, od 19. decembra 2017. godine, stav 129; vidi, takođe, između ostalog, slučajeve Suda: *KI120/17*, podnosilac zahteva: *Hafiz Rizahu*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. decembra 2017. godine, stav 39; *KI115/20*, podnosilac zahteva: *Muharem Rama*, rešenje o neprihvatljivosti od 2. decembra 2021. godine, stav 54).
46. Ovaj rok takođe omogućava eventualnom podnosiocu zahteva da razmotri da li želi da podnese zahtev i, ako želi, da odluči o konkretnim žalbama i argumentima koje treba da iznese i ujedno olakšava utvrđivanje činjenica u ovom slučaju, jer protekom vremena, svako drugo razmatranje podnetih pitanja postaje problematično (vidi presudu ESLJP-a: *Sabri Gunes protiv Turske*, zahtev br. 27396/06, od 29. juna 2012. godine, stav 39; vidi, takođe, slučaj Suda: *KI12/20*, podnositeljka zahteva: *Hamijete Dinarama-Daija*, rešenje o neprihvatljivosti od 6. novembra 2020. godine, stav 42).
47. Ovo pravilo naglašava rok za kontrolu koju vrši Sud i upozorava pojedince i državne organe na rok nakon kojeg takva kontrola nije više moguća (vidi, odluku ESLJP-a: *Walker protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 34979/97, od 25. januara 2000. godine; vidi, takođe, presudu ESLJP-a: *Sabri Gunes protiv Turske*, gore citiran, stav 40; vidi i slučajeve Suda: *KI53/18*, podnosilac zahteva: *Hajri Ramadani*, rešenje o neprihvatljivosti od 6. decembra 2018. godine, stav 45; *KI115/20*, gore citiran, stav 56).
48. Stoga, na osnovu gore navedenih obrazloženja, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca podnet van zakonskog roka propisanog članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika i kao takav je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i u skladu sa pravilom 34 (1) (c) Poslovnika, dana 31. januara 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani